

Nr 819

Av herr **Sköld m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957, m. m.*

I det nu framlagda förslaget om investeringsavgift för år 1957 har — liksom fallet var i de förordningar som gällde för åren 1955 och 1956 — upptagits en särskild bestämmelse om att investeringsavgiften skall anses som sådan speciell skatt, för vilken avdrag må åtnjutas vid inkomsttaxeringen. Bestämmelsen har den innebörden att en rörelseidkare skall verkställa avdraget senast när debetsedeln å avgiften erhållits. Vederbörande har sålunda möjlighet att fördela avdraget på två räkenskapsår. Då i tidigare sammanhang frågan om en förlängning av denna tid diskuterats, har det ansetts att lagstiftningen icke borde kompliceras med speciella regler i detta hänseende, då det finge antagas att det hörde till undantagen att avdraget icke kunde utnyttjas. Vid en ytterligare förlängning av avgiftsbeläggningen kommer denna fråga i ett delvis nytt läge. Olägenheten av att avgiften drabbar hårdare i sådana fall, där avdragsrätten icke kunnat utnyttjas, blir sålunda mer accentuerad ju längre avgiften bibehålles. Särskilt nystartade företag och företag med ojämna inkomstförhållanden torde vara känsliga i detta hänseende. Skapas möjlighet till en uppdelning av avdraget under något längre tid än vad som nu är fallet skulle detta medföra att avgiftsbeläggningen bleve likformigare olika företag emellan.

Författningstekniskt synes frågan böra lösas på det sättet att ett nytt stycke införes i 10 § i det i propositionen framlagda författningsförslaget. Rätten att göra avdrag torde böra begränsas till att avse tiden t. o. m. 1962 års taxering. Några särskilda olägenheter ur administrativ synpunkt torde det föreslagna avdragssystemet icke medföra.

Med hänvisning till det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till 10 § i förslaget till förordning om investeringsavgift för år 1957 skall fogas ett tredje stycke av följande lydelse:

"Om avdrag för investeringsavgift enligt denna förordning helt eller delvis icke kunnat utnyttjas vid inkomsttaxeringen och den avgiftsskyldige företer tillfredsställande utredning härom må han tillgodoräkna sig det resterande avdraget senast vid 1962 års taxering. Avdrag för investeringsavgift skall anses ha utnyttjats vid inkomst-

taxeringen till den del avdraget föranlett minskning antingen av den avgiftsskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst eller av hans till kommunal inkomstskatt taxerade inkomst.”

Stockholm den 6 november 1956

Per Edvin Sköld

Einar Asp

Patrik Svensson
